

om saa mange Ting, som de vist ikke vide hvad er. Saaledes sagde det ærede Medlem fra Storehedinge, at han var indigneret over, at jeg havde sagt, at det radikale Venstre ikke vidste, hvad det vilde i Skattespørgsmaalet. Det har jeg nu ikke sagt, men jeg har sagt, at den højtærede Indenrigsminister ikke vidste det, og det har jeg hans egne Ord for. Men jeg tror for Resten, at det radikale Venstre heller ikke efter de Udtalelser, der ere faldne fra dets Ordfører, aner, hvad det vil. Det ærede Medlem fra Storehedinge sagde indigneret: Jo, det vide vi meget godt, vi ville, at 1 Td. Land Husmandsjord skal beskattes nøjagtig ens med 1 Td. Land Godsejerjord, at Herremandsjord og Husmandsjord skulle svare ens Skat til Staten. Man er for Resten efter den Forklaring lige klog paa, hvad de ville, for hvordan de ville det, er det, der har Interesse. Det almindelige Spørgsmaal ere vi alle enige om. Det vil sige, det er fuldstændig forkert, hvad det ærede Medlem fra Storehedinge siger, for det, vi ville, er at forhindre, at Bondejord, Husmandsjord og Godsejerjord beskattes ens. Vi have i alle Love, i de foregaaende Love og ganske utvivlsomt ogsaa i den Lov, den højtærede Minister før eller senere vil komme med, givet Husmandsjorden og de mindre Brugs Jord en Untagelsesstilling og beskattet den efter ganske andre Regler end de andre Landbrugs Jord, saa det ærede Medlem tager fejl, naar han siger, at vi ville beskatte Jorden ens; det er der ingen af os, der vil. Derimod vil jeg sige til det ærede Medlem fra Storehedinge — det gælder ogsaa det ærede Medlem fra Lejre —, at de kunne ikke opnaa at ramme, naar de sige: Vi ville beskatte Husmandsjord paa samme Maade som Herremandsjord. Det lyder vist meget godt ude paa en Talerstol, men i Realiteten har det intet med Sagen at gøre. Det kan man ikke paa anden Maade end den, Ejendomsskylden angiver, hvorefter man fastsætter enhver Mands Ejendom og paalægger Skatten derefter. Men en Ejendoms Værdi er saa uhyre forskellig og bestemmes af saa uhyre mange Ting, at man ikke ved Lov kan finde en Norm, der i hvert Tilfælde sikrer, at 2 Ejendomme ikke kunne komme til at blive beskattede forskelligt. Det er for øvrigt det, vi ville. Vi ville ved Lovgivningen sikre os, at den mindste Ejendom ikke rammes efter den Værdi, den har, det vil sige, at Ejendomsskylden pro mille paa de smaa Ejendomme faktisk skal være mindre end for

Bøndernes og Herremændenes Ejendomme. Det er der ikke Tvivl om. Jeg sagde, at hvis man virkelig vil opnaa, at 1 Td. Land Jord overalt bliver beskattet ens, er der ingen anden Vej at gaa end at fastsætte, at Jorden skal koste ens overalt, thi Ejendomme til forskellig Pris ville altid faa forskellig Skat. Det er det, de Herrer, naar de tale agitatorisk, lade, som om de kunne faa gennemført, men det er ganske umuligt, og det er i Virkeligheden heller ikke det, de ville.

Det ærede Medlem fra Lejre kom efter disse begaaede, selvforskyldte Misforstaaelser af mine Udtalelser med en lang georgeistisk Udvikling, som jeg i nærværende Tilfælde skal afholde mig fra at komme ind paa, da jeg ikke tror, at den i Øjeblikket har megen Interesse. Hvis det ærede Medlem kan faa den højtærede Indenrigsminister til at følge sig ad den Vej, er det muligt, at man i det kommende Udvalg kan faa at se, hvilke Ideer det egentlig er, der ligge bag dette Forslag om at standse Overgangen fra Hartkorn til Ejendomsskyld, og saa vil der være god Anledning til at tage en Debat op med de ærede Medlemmer om alle de Teorier, jeg ikke omtalte i min Indledning, men som jeg spurgte den højtærede Indenrigsminister om; alt det Krimis-Krams, som de Radikale have paa deres Program, komme vi vel efterhaanden til. Det forekommer mig efter de udmærkede Indlæg, vi have hørt, særlig af det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), som ifølge sin Stilling og, om jeg saa maa sige, ifølge sin Videnskab og Interesse har kunnet skaffet sig et større Materiale paa dette Omraade end nogen anden, endog større end den højtærede Indenrigsministers, at den højtærede Indenrigsministers Argumenter for at standse Overgangen til Ejendomsskyld have tabt al deres Værdi.

Naar man i Forgaars hørte den højtærede Minister tumle med en Række Tal, mærkede man stadig, at han anvendte dem paa 2 Maader, for at de overhovedet skulde kunne bruges som Bevis for den rigtige Tendens i hans Forslag. I det ene Øjeblik anvender den højtærede Minister kun Skatteansættelsen til Ejendomsskyld for de Ejendommers Vedkommende, der faktisk svare Skat, og i næste Øjeblik omfavner Ministeren en hel Gruppe paa 100,000 Ejendomme uden at gøre opmærksom paa, at deri er indbefattet alle til Vurdering medtagne Ejendomme, selv om de ikke svare Skat. Hvis man gaar ud fra den